

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 41

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μεγάλη ἐμολογουμένως ἐγένετο ἡ ἀπώλεια, ἣν ὑπέστη ὁ ἀποστολικὸς τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας θρόνος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ γαρραβοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρέων πηδαλιούχου, τοῦ μακαριστοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Φωτίου. Ἐν ἐξαίρεσιν τούτοις τελευταίους μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους, καὶ μόνους, ἤρξαντο ἐκδηλούμενα τὰ συνήθη τοῦ γήρατος συμπτώματα, ὁ αἰμνῆτος ποιμὴν ἀρχὴς ἀπῆλθε πάντοτε ἀκρας πνευματικῆς καὶ σωματικῆς υγείας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ πανταχοῦ τοῦ κλήματος τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ πυκνῶς ἐθιάτο, ἀεικλινῆτος δ' ἐκοινωνεὶ πρὸς τὸ ποιμνίον του καὶ διὰ τῶν συχνῶν αὐτοῦ ἐμφανίσεων καὶ διὰ τῆς ἐξ ἐφορμῆς αὐτῶν παντοίας φρονηματοειδούς διδασκαλίας. Ἐνεκα ἀκριβῶς τῆς πολλῆς μεταξὺ τοῦ ποιμένος καὶ τοῦ ποιμνίου ἐφοικειώσεως, ἐδρῶδός τῆς Αἰγύπτου λαὸς ἦτο συνδεδεμένος πρὸς τὸν πρωθιεράρχην του διὰ πολλῆς συμπαιδείας, καὶ θαυμάως ἠρθάνθη τὴν ἀπώλειαν, τὴν ὅταν ὑπέστη διὰ τῆς τελευταίας τοῦ εὐσυνπαθήτου Πατριάρχου του.

Ἦδη ὁ ἀόιδιμος προσετέθη εἰς τὴν χορείαν τῶν προκατόχων του, ταφείς ἐν τῇ καὶ ἐκείνων τὴν σποδὸν δεχθέντι τάφῳ περαιοποιημένος ὑπὸ εὐκρινῶς πενθοῦντος πνευματικοῦ ποιμνίου. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ σκήνου του, κληρὸς καὶ λαός, ἡ Ἐκκλησία σύμπασα, συγκεντρεῖ, ὡς εἰς ἐπόμενον, τὴν ἐκτελεστέαν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος. Ἡ εἰκοσιπενταετής Πατριαρχία τοῦ Φωτίου ἀπετέλεσε δ.ἀ. τοὺς αἰγυπτιώτας ὀρθόδόξους ἐπαρκὲς χρονικὸν διάστημα, ὥστε νὰ γνωρίζωσι σήμερον σαφῶς ὁποῦ Πατριάρχου χορήγει ὑπὸ τὰς νῦν περιστάσεις ὁ Πατριαρχικὸς τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνος. Τὸ μὲν τὰ ἀντίλεκτα σπάνια προσόντα τοῦ ἐκλιπόντος Πατριάρχου, τὰ δὲ καὶ τὰ ὑστερήματα αὐτοῦ διαγράφουσιν εἰς τὰς διανοίας καὶ τὰς ψυχὰς τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν σύγχρονον πατριαρχικὴν δεοντολογίαν, τὴν εὐτατίαν, δηλαδὴ εἰκόνα διαδόχου, ὅστις, ἂν δὲν εὐμοιρῇ ἐν ἑαυτῷ πρὸς τὸν μακαριστὸν προκατόχον του βεβαίως τῶν ἐκείνου θυμασμάτων πλεονεκτημάτων, πάντως ὅπως δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐμφανίσῃ ὑστερήματα, δ. ὡ. θ' ἀπεδεικνύετο ἀσυγχρόνιστος

πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, τὴν πραγματικότητα τῆς Ἀλεξανδρικῆς Ἐκκλησίας σπεῖον, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐρυτέραν ἐκκλησιαστικὴν πραγματικότητα. Δὲν εἶε βεβαίως εὐχάριστον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας συνίδῃ ν' ἀπορρανεύθῃ σήμερον ἀπὸ νομίμως ἐπικυρωμένων κανονισμῶν, ὀριζόντων σαφῶς τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέλλοντος Πατριάρχου. ὡς δὲ δύναται τις νὰ εἰκάτῃ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παρεκλογικῶν ἐν Αἰγύπτῳ σκέψεων, θὰ ἐμφανισθῶσιν ἰσως δυσκολίαι ἐν τῇ κοινῇ συμφωνίᾳ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ τε ἱεροῦ αὐτῆς κλήρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ εὐσεβοῦς αὐτῆς λαοῦ ἠδρώθη τόσον εἰς φρόνησιν ἀπὸ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας καὶ τῆς ζωῆς ἱστορίας, ὥστε νὰ παρακάμψῃ τὰς κινδυνώδεις περιπετείας καὶ νὰ φθάσῃ εὐθὺς εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν ἀνευ κλονισμῶν. Οὕτως ἔχει ἀνάγκην ἐπικουρίας ἀπὸ τῶν ἐξωθεν εἰς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις, καὶ ὁδηγίας, ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτῆς συνέλευσις εἶνε εἰς θέσιν μόνῃ νὰ διαγνώσῃ καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ θρόνου κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἱεῖας αὐτῆς συνέσεως.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, θερμὸν λαίψασμα δάκρυ ἐπὶ τῇ νεκρῇ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Φωτίου, ἐκ ψυχῆς εὐχεται ὅπως ἡ ἀγιωτάτη πρεσβυγενὴς Ἐκκλησία τῶν Ἀλεξανδρέων ταχέως πολυχρονίσῃ ὡς διάδοχόν του πρωθιεράρχην ὁμοφώνως ἐνδειγμένον καὶ ἀποδεδειγμένον, πραγματικὸν σύμβολον ἐνώσεως τῶν τυχόν διεστώτων καὶ ἀφαιτηρίαν νέας ἐν συμφωνίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ ζωῆς.

ΤΟ ΕΝ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τοῦ 1914 συνεκροτήθη παγκόσμιος σύνδεσμος πρὸς προαγωγὴν τῆς Διεθνούς φιλίας διὰ μέσου τῶν Ἐκκλησιῶν. Τοῦ Συνδέσμου τούτου Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβριγίας, μεταξὺ δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος. Ὁ Σύνδεσμος αὗτος ἔχει ἑγκα-

τακτήσει 27 τοπικά συμβούλια εἰς 27 κράτη τοῦ κόσμου. Τὰ τοπικὰ ἑλληνικὰ συμβούλια ἀποτελεῖται ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογίας κ. κ. Ἀλιδιζάτου, Δουβουνιώτου, Μπαλάνου καὶ Παπομιχαήλ, ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Τὰ μεγάλα καὶ φλέγοντα ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν κόσμον ἐπιζητεῖ νὰ διακανονίσῃ καὶ ὁ Σύνδεσμος εὐτος, ἔσχατ' ὅμως διὰ διπλωματικῆς ἐδου, ἀλλὰ διὰ καθαρῶς χριστιανικῆς, ἐκζητουμένης τῆς ἐξουρέσεως τῶν καταλλήλων μεθόδων, δι' ἣν αἱ Ἐκκλησίαι θὰ δυνήθωσι νὰ ἐπιδράσωσι πρὸς προαγωγὴν τῆς διεθνούς φιλίας.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ ὁ Σύνδεσμος συγκροτεῖ κατὰ περιόδους διεθνή συνέδρια. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ συνέδριον συνηλθεν ἐν Στοκχόλμῃ ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης Αὐγούστου. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο παρίστησαν 120 ἀντιπρόσωποι, ἐξ 27 ἐθνῶν, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ καθηγηταὶ τῆς Θεολογίας ὡς πρὸς τὸ δόγμα εἰς πλείστοι τῶν συνελθόντων ἦσαν Διαμαρτυρέμενοι, ὅλγιοι δὲ ὀρθόδοξοι ἐκ Ρουμανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσώπευον εἰς τὴν ἐκκλησίαν κ. κ. Ἀλιδιζάτος καὶ Μπαλάνος. Καθολικαὶ εὐδαίς παρίστατο. Μετὰ τὴν τὴν ἀνήρξιν τῆς ἐνάρξεως ἀναγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κανταδριγίας, ἐκφράζοντας τὴν βλῆσιν τοῦ διότι ἡμπεδίσθη νὰ προεδρεύσῃ αὐτοπροσώπως τοῦ Συνεδρίου καὶ διαβιβάζοντας τὰς εὐχὰς τοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἀνετίθη ἐἰς τὸν Ἀμερικανὸν ἱερέα Nesbitt Boyton. Τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως κατέλαβεν ὁ sir Dickinson. Μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ τὰ τυπικὰ ἔρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου.

Ἐν πρώτοις ἀναγνώσθησαν ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν τοπικῶν συμβουλίων αἱ λογιδοσφαῖαι αὐτῶν. Πάντες σχεδὸν ἐξήραν τὰς δυσχερεῖας πρὸς διδασκίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Συνδέσμου, λόγῳ τῶν περιστάσεων.

Κατόπιν διηρμήθησαν εἰς αὐτὰς τρία τμήματα πρὸς προπαρασκευὴν τῶν θεμάτων. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον τμήμα συνεζητήθησαν τὰ ἀφορῶντα τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Συνδέσμου· εἰς τὸ δεύτερον τμήμα τὰ ζητήματα τοῦ ἀποπλισμοῦ, τῆς μυστικῆς διπλωματίας καὶ τοῦ πρωτοκίλλου τῆς Γενεύης· εἰς δὲ τὸ τρίτον τμήμα ἐξητάσθησαν ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, σχετικὰ πρὸς τὴν εἰρηνιστικὴν κίνησιν, τὸ προσφυγικὸν ζήτημα καὶ τὸ τῶν θεροσκευτικῶν μειονοτήτων· κατόπιν δ' αἰτήσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σερβίας κ. Στεφάνου καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπορρίψεως τοῦ πρωτοκίλλου τῆς Γενεύης. Ἀμφότεροι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ τρίτου τμήματος λόγῳ τοῦ αἰδικεῖν διὰ τὴν χώραν μας ἐνδιαφέροντος τῶν ἐν αὐτῇ συζητηθέντων θεμάτων.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα, ὁ

κ. Ἀλιδιζάτος, ὅστις ἐξελέγη καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος, λείβων τὸν λόγον, διεξετραγώδησε τὴν θέσιν τῶν προσφύγων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐζήτησε τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν ὑποστήριξιν τοῦ Συνεδρίου ὑπὲρ αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ διευκλύνσιν τῆς ἐπανάδου τῶν κατακρατουμένων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων. Τὸ τμήμα ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἀλιδιζάτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαιεξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπορρίψεως τοῦ πρωτοκίλλου τῆς Γενεύης, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξαν καὶ προφορικῶς οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι κ. κ. Στέφανος ἀρχιεπίσκοπος Σόφιας καὶ Παῖσιος ἐπίσκοπος Ζεμπόλ, ὁ κ. Μπαλάνος ὑπεστήριξε τὴν γνώμην ὅτι τὸ ζήτημα δὲν δύναται ν' ἀνασυζητηθῇ, ἀφοῦ ἐλύθη ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν Γενεύῃ καὶ παρέστησαν ὅλον κίνδυνον θὰ διέτρεχεν ἡ εἰρήνη ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ πρωτοκίλλου ἐκείνου· ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἐτόνισε πόσον ἡ Ἑλλὰς ἐσιδέσθη πάντοτε τὰ δίκαια τῶν μειονοτήτων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Κατόπιν συζητήσεως τὸ τμήμα ἀπεδέχθη τὴν ἐποψίν ὅτι δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συνεδρίου ἡ ἀνασυζητήσις τοῦ θέματος.

Τέλος συνηλθε τὸ συνέδριον ἐν ὁλομελίᾳ καὶ μετὰ συζητήσεως, καθ' ἃς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ὁ κ. Ἀλιδιζάτος, ὅστις ἐξελέγη καὶ γραμματεὺς τοῦ βλκλανικοῦ τμήματος τοῦ Συνδέσμου, ἐπακυρώθησαν αἱ ἀποφάσεις τῶν τμημάτων.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου ἔληξαν, κατὰ τὰ εἰωθότα, διὰ πανηγυρικοῦ δείπνου· τὴν δ' ἐπομένην Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ναφ τῆς Στοκχόλμης ἐπίσημος δεξολογία, καθ' ἣν ὡμίλησαν ὁ ἐπίσκοπος Σαξωνίας καὶ τῶς καθηγητῆς τοῦ ἐν Λειψίᾳ Πανεπιστημίου κ. Ihmels.

ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΕΚ ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκ Μοσχονησιῶν καταγωγῆς τοῦ νέου ἡμῶν σεπτοῦ Μητροπολίτου Μ. τιλήνης κ. Ἰακώβου ἐρευνήσαντες τὰ κατὰ τοὺς μοσχονησίους ἱεράρχας ἐκθέτομεν τὸ πόρισμα τῶν ἡμετέρων μελετῶν.

Αἱ Ἐκκτόνησοι ἢ Ἀπελλώνησοι, ἐντὸς τοῦ Ἀδράμιτινου κόλπου κείμεναι, εἰσὶ 32, ὧς τις μικρὰ Βανεία ἐν τῇ Αἰγᾷ. Ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ὑπῆρχον δύο ἐπισκοπαί, ἡ μὲν ἐπὶ μεζονος νήσου Νήσης ἢ Νήσου ἐπικαλουμένης (ἀρχαῖοι δὲ δῆμος Νησιωτῶν), ἡ δὲ ἐπὶ τῆς δευτερευούσης, Παροσελήνη. Μετὰ δὲ τὰ Μεσαιωνικά, ἰδίᾳ δὲ κατὰ 1765 ἐσχηματίσθη ἡ ἐπισκοπὴ Μοσχονησιῶν, μετατραπέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχιεπίσκοπου, τῶς ἐπορίᾳ Μιτυλή-

νης μητροπόλεως, τὸ 1580 ἢ καὶ ποτε Ἐξορχία Πατριαρχικὴ δοῖται.

Τέκνα δὲ Γήσια Μοσχονησίων, κυρίως Ἰσφορχαὶ παρήχθησαν καὶ ἀνεδείχθησαν :

Ὁ πατριάρχης ΚΠ. Παΐσιος ὁ Α' ὁ ἀπὸ Λαρίσης, 1652, δοῖται ἐφησυχάζον ἐν τῇ πατρῷα καὶ υπογράφει ἔγγραφα ὡς πρῶτον, τὸ 1688.

Ὁ Μοσχονησίων Κύριλλος, τὸ 1768.

Ὁ Μοσχονησίων Παΐσιος, 1793, ἐγένετο Βάρνης καὶ κατοικῶν Σαζοπύλεως.

Ὁ Μοσχονησίων Καλλίνικος Καλλιᾶδης, 1832, πρῶτον Ἀδρηλιουπόλεως (νῦν Φρέναλι) ἐζησαν 105 ἔτη καὶ ἀρχιερέτευσεν 60 ἐν Ἀθῶνι. Ὑπερέβη δὲ καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον, τὸν σύγχρονόν του, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν μακροβιότητα.

Ὁ Κῶου Κύριλλος ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Περγυράδων, 1852.

Ὁ Δημητριάδος καὶ Ζιγοῦρας Γρηγόριος Ὁρολογᾶς, 1858 θανὼν, τέως Σάμου καὶ Ἰκαρίας.

Ὁ Ἀγαθονείας Γρηγόριος, ὁ ζάπλουτος, παλάτιον ἀήγειρε ἐν τῇ πατρίδι· ἐχειροτονήθη τιτουλάριος τῷ 1849 καὶ τῷ 1877 ἀπεβίωσεν.

Ὁ Κρήνης Θεόκλητος ὁ καλοκράγαθος, πρῶτον Ἐρυθρῶν τοῦ Ἐφέσου ἐταξεύθησε τῷ 1923.

Ὁ νῦν Τιβεριάδος Ἀγαθάγγελος, πρωτοψάλτης τοῦ Παναγίου Τάφου πρὶν ἐπὶ πολὺ.

Καὶ ὁ νῦν Μιτυλήνης Ἰάκωβος, πρῶτον Δυρραχίου καὶ πρότερον Χριστουπόλεως ἐν Σμύρνῃ.

Ὁ Θεόκλητος καὶ Ἰάκωβος ἐσπούδασαν τὰ θεολογικὰ ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, ἐν ἣ κατηχητὴς ἦν καὶ ὁ συνπολίτης Ἰωάννης Εὐστρατίου, Τσάτσης, ἀρχιμανδρίτης, σπουδάσας καὶ ἐν Γερμανίᾳ.

Ἐν Μιτυλήνῃ

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Ι. ΔΡΑΚΟΣ
Μοσχονήσιος

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ καταδίκη τοῦ τρυφήλου πλουσίου

Κυριακὴ Ε' Λουκᾶ—1 Νοεμβρίου.

«Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη». Λουκ. 16, 23

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. — Πολυτέλεια εἰς τὴν ἀμφίεσιν ἔξω ὁρίων, πολυτέλεια εἰς τὴν τροφὴν, διαρκὴς τις ἀπολαυστικὴ ἐρῇ, ὑπῆρχεν ὁ βίος τοῦ πλουσίου τούτου ἀνθρώπου. Ὅποια δυνάμεις ἢ θάσεις αὐτοῦ, ἢ φιλοστοργίας ἀπικαλύπτει ἡμῖν ὁ Κύριος, μετὰ τὴν λήξιν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς; Ἡ καταδίκη τοῦ πλουσίου τούτου εἶναι ἀξία βαθύτης μλέτης. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.** — Α' Διὰ κατεδικάσθη. Β'. Ὅποια ἡ καταδίκη αὐτοῦ. Γ'. Πῶς θὰ προλάβωμεν καταδίκην τοιαύτην;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. — Διὰ κατεδικάσθη ὁ πλούσιος; (Λουκ. 16, 1921)

1. — Δὲν βλέπετε «ζωήν»; Ἐδυμασί, ἀρμόζουσι εἰς ἡγεμόνας, μόνον πολυτέλεια καὶ τρυφήλότης, τὴν ἄλλα δεικνύουν ἢ ὅτι ὁ πλούσιος αὐτὸς ἐξῆ ἀτλῶ; καὶ μόνον ἵνα ἀπομυζῇ κτηνωδῶ; πᾶσαν γλυκύτητα τῆς οὐκίης ζωῆς; Ἀλλ' ἦτο αὐτὸς ὁ προορισμός του; (Ἐκφυλισμός)

2. — Τῇ ἐκφύλῳ ταύτης ζωῆς ἄμεστος συνέπεια: ἀδιαφορία πρὸς τὸν ἀξιοθρόνητον πτωχόν...

3. — Ἀμνημονύνη τοῦ πλουσίου διὰ τὰ ματὰ θάνατον. Ποῦ ἡ σκέψις περὶ Θεοῦ; ποῦ ἡ σκέψις περὶ ψυχῆς; (Υλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς).

Βεβαίως δὲ ἦεν ὁ πλούσιος ἐλευθερός, ὥπως καὶ σήμερον εἶναι πᾶς τις, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ζῇ ὥπως θέλει. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν θὰ κρίνῃ αὐτὸν οὕτως κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀπομυζὰς ἐκείνου ἀντιλήψεις περὶ τῆς ζωῆς. Εἰς εἶναι ὁ γινώμων: τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. — Ὅποια ἡ καταδίκη τοῦ πλουσίου (19, 22-26)

1. — Ζωὴ ἐν βασάνοις: «ὕπαρχων ἐν βασάνοις». Τίς δύναται νὰ γνωρίσῃ ταῦτα; Τὸ Εὐαγγέλιον παρῆκε ἡμῖν εἰκονικὸν χαρακτηρισμόν, ἀρκεῖον, ἵνα δώσῃ ἡμῖν ἰδέαν τινὰ τῶν βασανισμῶν: «ὀδυρῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ».

2. — Νὰ βλέπῃ ἐν ἀρίστη μὲν καταστάσει τὸν πτωχὸν ἐκείνον, ὃν ἐπὶ γῆς περιφρόνει, νὰ ὑπάρχῃ δὲ αὐτὸς εἰς φορικῶδες ἀντίθετον τῆς ἐπιγείου ἀπολαύσεως αὐτοῦ θάσειν.

3. — Νὰ ἐπαιτῇ σταγόνα ὕδατος παρὰ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου, τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου, ὅστις ἐχορεύετο ἀπὸ τῶν ψυχῶν, τῶν πνιόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου.

4. — Νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἔαν ἔχει ἐλπίδα ἀνακουφίσεως καὶ σωτηρίας: «χάσμα μέγα ἐστήρικται μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. — Πῶς θὰ προλάβωμεν καταδίκην παρομοίαν. (Λουκ. 19, 27-31)

Ἔχοντες τὴν Ἀγίαν Γραφὴν γινώμονα καὶ ῥ' ὀμιλήσιν:

1. τῶν σκέψεων. — 2. τῶν αἰσθημάτων. — 3. τῶν λόγων. — 4. τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων ἡμῶν. «Ἐχουσι Μωσὴς καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ. Ἡ καταδίκη τοῦ πλουσίου, ἦν ὁ Θεὸς ἡμῶν Διδάσκαλος θέτει ὑπ' ὄψιν, ἡμῶν εἶναι σαφὲς πτοκοποίησις τῆς πραγματοποιήσεως ὅτι ἐπέκεινα τοῦ ψυχροῦ τάφου ἀντιμένει ἡμᾶς: νέα τις ζωὴ, μακαρία ἡ ζωὴ κολάσεως. Τίς ἔαν θὰ ἐπὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Λαζάρου, ὁποῖον παρουσιάζει αὐτὸν ὁ Σωτὴρ μετὰ θάνατον; Τίς ὅμως καὶ θὰ ἐδείκνυε τὴν ἀντοχήν καὶ τὴν εὐσέβειαν, ἦν ἐν μέσῳ τῶν ὀδυρῶν τοῦ παρόντος βίου διήλθεν ὁ πτωχὸς ἐκ τῆς; Καὶ βοᾷ ἐπίσης τὸ θεῖον τοῦ Κυρίου ἡμῶν στίγμα διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης ὅτι καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ δὲν θὰ συναντήσωμεν τὴν ἰσότητά ὁποῖαν ῥεῖμα τι ἀνθρωπίνων ἰδεῶν θέλει νὰ ἐμπιπίσῃ τὸν ἐγκόσμιον βίον. Ἡ ἀρετὴ ἐκείνου καὶ ἡ ἀξία τῶν ἔργων αὐ-

τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θά ὀρίσωσιν αὐτῷ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κατάστασιν. Ἄλλ' ἡ ἱστορία τοῦ καταδικασθέντος πλουσίου ἔχει νὰ διδάξῃ ἡμᾶς καὶ τὸ πολύτετον μάθημα, πόσον οἰκτιρῶς πλάωμεθα εἰ ἄνθρωποι, δοῦναι μακαρίζομεν καὶ ζηλεύομεν τὴν θέαν πλουσίων ἢ ἄλλως εὐδοκίμουτων κατὰ κόσμον καὶ ταλαντίζομεν τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἐργατικούς, τοὺς πεισχυόντας. Τίς εὐτυχία ἄλλη στερεωτέρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; Τί σημαίνει πλοῦτος; πτωχεία, ὑγία, ἀσθένεια, θλίψις, ὅταν δύναμαι ὑπὸ εἰσδηποτε καταστάσασιν μου νὰ εἶμαι ἰσχυρὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀὐτὸ δὲ εἶναι τὸ πᾶν.

Ε. Ι. Κ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Παραλλήλως πρὸς τὴν μαινομένην χρηματιστηριακὴν κερδοσκοπίαν, ἡ ὁποία ἐπ' ἐσχάτων κατέστησε τὸν βίον εἰς τοὺς μὴ πλουσίους ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ, στατιστικαί τινας ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἀποκαλύπτουν ἄλλην μανίαν τῶν εὐπορωτέρων τάξεων πρὸς τὴν πολυτέλειαν. Αἱ πολυτάλαντοι ἑλληνίδες δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὴν μέταξαν τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὰ ἀρώματα τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν τέχνην τῶν ἐλλήνων ἐπιπλοπιῶν. Πρέπει νὰ δύνανται νὰ καυχῶνται πρὸς ἑαυτὰς καὶ πρὸς ἀλλήλας μετὰ δεικνυομένης αὐταρεσκείας ὅτι «τὰ ἔφεραν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης». Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αἱ γυναῖκες, δυστυχῶς, αἱ πάσχουσιν ἀπὸ φιλαρέσκειας καὶ ξενομανίας. Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἤδη πολυτελείας καὶ ἐπιδείξεως μαρτυροῦν ὅτι καὶ οἱ ἄνδρες δὲν ὑπολείπονται εἰς κουφότητα καὶ ἀφιλοπατρίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ ὁσημέραι δυσφορία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιδειξωμανίας τῶν πλουσίων του.

§§ Μία πολὺ συμπαθὴς ἀπαρχὴ ἐγένετο κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς τρόπους τῆς ἐκδηλώσεως τῆς φιλανθρωπίας: Σύζυγος, ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ἀποκτίσεως τέκνου, ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ τμήματος ὑμῶν βρεφῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος χρηματικὸν ποσόν. Καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος τούτου, ἐκ τῆς πρωτοτύπου πράξεως ἀφορμὴν λαβόν, εἰς τὰ ἐκ τοιούτων ἀφορμῶν προσερχόμενα χρήματα ἔδωκε τὸ ὄνομα «χρήματα χαρᾶς», διότι ἀπὸ χαρᾶν ἔρχονται καὶ χαρὰν θὰ φέρον. Καὶ προσθέτει ἡ ἀναγγέλλουσα ταῦτα γραμματεὺς τοῦ Τμήματος βρεφῶν: «Ἰσως εἶνε καὶ ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ εὐχαριστήσουν οἱ γονεῖς τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ σπητιοῦ των». Εὐχόμεθα νὰ γείνη ἀσπαστὸν ὑπὸ συμπίπτουσης τῆς κοινωνίας τὸ πρωτόβουλον διάβημα τοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐκδηλώσας τὴν χαρὰν

του πατρός. Δὲν πρέπει νὰ εἶνε γόνιμος εἰς φιλανθρωπεῖαν μόνη ἡ θλίψις. Εὐτυχῶς εἰς τὸν βίον ἀνθίγουνται καὶ τῆς χαρᾶς αἱ σελίδες, ὅχι μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποκτίσεως τέκνων. Ἐὰν εἰς εἰσάστην εὐκαιρίαν χαρᾶς ἐνθυμούμεθα τὰ τὴν σκορπίσωμεν, αὐτὴν πρὸ παντός, εἰς τὴν περὶ ἡμᾶς ζωὴν, θὰ καθιστῶμεν ὅλως περιττὰς τὰς δητὲν «φιλανθρώπους διασκεδάσεις» ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἐπιννοοῦμεν καὶ προκαλοῦμεν διὰ νὰ ὀρχηθῶν οἱ πόδες μας, καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ τῆς ὀρχήσεως νὰ ζυμώσωμεν τὸν διδόμενον εἰς τὸ στόμα τῶν πτωχῶν ἄρτον.

§§ Βιθμῆδον καὶ κατ' ὀλίγον οἱ ἀπὸ τὸν κόσμον ὁταδοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ἀγροῦ σοσιαλισμοῦ φαίνονται συνερχόμενοι εἰς ἑαυτοὺς ἂν κρίνῃ τις καὶ ἐξ ἄλλων τεκμηρίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κατ' αὐτὰς πλήρως ἀποτυχούσης ἐν Γαλλίᾳ ἀπεργίας, τὴν ὁποίαν εἶχον προκηρύξει αἱ κομμουνιστικαὶ ἐκεῖ ὀργανώσεις. Ὁ ἐργαζόμενος λαὸς ἤρχισε νὰ ἀντιλαμβάνεται, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖται, μᾶλλον δὲ βλάπτεται ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ δημιουργουμένης ἄκρας ἀντιθέσεως πρὸς τὸ μέγιστον μέρος τῆς κοινωνίας, ὅτι δὲ οὐ μόνον δίκαιον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ ἀπαιτῶν τι ἐργάτης, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ μεταβάλλεται αὐτὸς εἰς τύραννον πάντων τῶν ἄλλων καθ' ἣν στιγμὴν ὁ αὐτὸς θέλει νὰ ἐμφανίσῃ ὡς ἐλατήριον τῆς διαγωγῆς του ἀντιτυραννικὰς καὶ ἀντιμοναρχικὰς πεποιθήσεις καὶ τάσεις.

§§ Τελουμένης τῆς κηδεύσεως τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου ἐν Καίρῳ, ἐπὶ τῆς Ἀμπετείου Σχολῆς πρὸς κατάπληξιν τῆς ἐν τῇ αἰγ. πρωτευούσῃ ὁμογενείας ὑψώθη μεσίστιος ἡ Ρωσικὴ σημαία. Ὁμᾶς ἑλλήνων ἐξοργισθεῖσα ἔσπευσε βίβλ' ἀναρτήσῃ ἀντ' αὐτῆς τὴν ἑλληνικὴν, ὃ δ' ἑλληνόφωνος τῆς Αἰγύπτου τύπος ἀφίερων εἰς τὸ λυπηρὸν ἐπεισόδιον σχόλια δυσμενῆ εἰς βάρος τῆς ἐφορείας τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς: ἥς—ἐφορείας—ἡ πλειονοψηφία ἀποτελεῖται ἐκ συρορθοδόξων. Εἴτε ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Ἐφορείας, εἴτε καὶ μόνη ἡ ὑπηρεσία τῆς Σχολῆς αὐτοβούλως ὑψώσῃ τὴν σημαίαν κράτους, ὑπὸ τὴν προστασίαν μὲν τοῦ ὁποίου ἐκ προνοίας ἰσφαλείας εἶχο· θέσει ποτὲ τὸ ἱδρυμα οἱ ἑλληνηκώτατοι τὴν συνειδήσειν ἱδρυταί της, τὸ ὅποιον ὅμως σήμερον δὲν εἶναι τὸ παλαιόν, ἐπὶ πλεόν δὲ ἔχει διακεκομμένας τὰς σχέσεις του πρὸς τὴν Αἴγυπτον ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ὡς Μπολσεβικόν, τὸ γεγονός τοῦτο ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε δυσόλιον διὰ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ προεκλογικὸν στάδιον τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου Πατριάρχου. Εὐχόμεθα νὰ πρυτανεύσῃ ἡ ἀπαιτουμένη σύνεσις ἀμφοτέρωθεν.

§§ Ἡ διεθνὴς θεατρικὴ παραγωγὴ, ἀφοῦ ἐστρουβ-

λίσθη και αὐτὴ εἰς τὸν βόρβορον, τὸν ὅποιον ἀνεσκάλευσαντὰ μεταπολεμικὰ ἔτη πρὸς θεραπείαν τῶν μάλων ἀχαλυνώτων παθῶν, ἤρχισε βαθμὴδὸν ν' ἀποβάλλῃ τὸν κυνισμόν τῆς ἀκρας ἀνηθικότητος καὶ νὰ ἐπανέρχεται, ἔστω καὶ μὲ βῆμα σημειωτόν, πάντως δμως, ὡς φαίνεται, ἀσφαλές, εἰς τὴν ἠθικὴν νομιμότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν εὐπρέπειαν. Καὶ ἦτο ἐπόμενον ὅχι μόνον νὰ ἐπέλθῃ ὁ κόρος, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδειχθῇ ἡ κενότης τῆς ἁκρας, ἀφ' ἑνός, χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου, τοῦ τελαίου ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς ἀποκτηγώσεως τοῦ ἀνδρός. Ταῦτα, — εἰς τὴν ἔξω τῆς Ἑλλάδος κόσμον. Ἐδῶ, ἐν Ἀθήναις;

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συν.δρίαν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρισταμένων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν μελῶν τῆς Δ. Ι. Συνόδου καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου, τοῦ Τμηματάρχου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξίου ἐγένετο σύσκεψις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ὁ κ. Εὐταξίας ἀνέπτυξε τὰ κύρια σημεῖα τοῦ παρασκευασθέντος σχετικῆς νομοθετήματος, οὗτινος ἐλπίζεται ἡ ἐκδοσις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων.

—Διὰ Διατάγματος τῇ 2 7βρίου ἐν.ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 4 τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῇ ἔφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἰδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς, ὁ ἐν Περιβολαῖς Ἀθηνῶν ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἀγίας Ἀννης.

—Διὰ Διατάγμ. τῇ 7 Αὐγούστου ἐν.ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῇ ἔφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Θεοδώρων, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, συγχωνεύθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κερνίτσης. Δι' ἑτέρου τοιοῦτου ὑπὸ τὴν ὥ; ἀνω ἡμερομηνίαν, ἡ Ἱερ. Μονὴ Ἰλαρίου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κ. ζίνης, συγχωνεύθη εἰς τὴν Ἱερ. Μονὴν Σταυροῦ τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως. τὸ χωρίον Χρυσόχωρα, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας ἀποσπασθέν τοῦ χωρίου Στέρη, ἐπήχθη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Σταύρην τὸ χωρίον Μάξι, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἀποσπασθέν τοῦ χωρίου Σοιβίρδου, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, ἰδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ «Ποδαράδες» ὁ Ἱερ.

Ναὸς τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων, τὸ χωρίον Κούμαρι, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, τὸ χωρίον Κώμη τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀποσπώμενον τοῦ χωρίου Φλώα, ὑπαγεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου «Μητρόπολις».

—Διὰ Διατάγματος τῇ 26 ἐν. ἔτ. Αὐγούστου ἐκδοθέντος καὶ τῇ 1 7βρίου τοῦ ἰδίου ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῇ ἔφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐπακυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πανοσιολ. Καλλίνικου Κρετασεύλη, Μητροπολίτου Ἀρδαμερίου, ἡ δ' ανεργηθεῖσα διὰ ψήφων κανονικῶν τῆς Ἱερ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

—Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερ. Μονῆς Βράχου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κορινθίας, ὁ Πολύκαρπος Κουκόπουλος, τέως ἀδελφὸς τῆς Ἱερ. Μονῆς Λαχόβης, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος τοιοῦτου Μελετίου Ράλλη.

—Ἐπὶ τῆς ἀναφύσεως ὑποθέσεως, μετὰ τὸ Πρωτοδικὸν Καρδίτης καὶ τοῦ Δικαστικοῦ Κλητήρος, ἀμφοτέρων ὄντων μελῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φιναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος, τοῦ δευτέρου ἐκλελεγμένου ὡ; ἀντιπροσώπου τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν τῆς πόλεως Καρδίτης, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἀπεφάνθη ὅτι δέον τὰ παραιτηθῇ ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ τῆς μιᾶς θέσεως ἵνα μὴ παραβιάζεται ἡ διατίξις τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ «περὶ ὀργάνισμου Δικαστηρίων».

—Διωρίσθη κατὰ μετὰπεμψιν προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀντινίτσης, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ ἱεροδιάκονος Καλλίνικος Ντάσιος, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τοιοῦτου Γερμανοῦ Παπα.

—Τηλεγραφικῶ; ἀνηγγέλθη ἐκ Κύμης ὁ θάνατος τοῦ ἐκεῖ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Σωτήρος ἐφηρουχίζοντος Μητροπολίτου πρώην Ἀργολίδος Ἀθανασίου, ἐπισυμβὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην. Ὁ αἰμνηστὸς Ἱεράρχης γεννηθεὶς ἐν Μαδίτῃ τῆς Θ. ἁκῆς τῷ 1869 ἐσπούδασε τὴν Θεολογίαν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ. ἐχημάτισε δ' ἐπὶ μακρὸν ἱερατικὸς καὶ εἰς (1904) ὁριζοτατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοιτίτης Βιάγκας ἐν ΚΠόλει, φέρων τὸν τίτλον Ἐπισκόπου Μυρέων. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν τίτλον ἔχει ἀπας καὶ βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως Εὐάνθης ἐν Καβάλλῃ, λαμπρῶς ἐργασθεὶς ἰδίως ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον. Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου ἀπύχθη εἰς μάλα ἐν τῷ Βουλγάρῳ, ἀνεκδιηγήτους ὑποστάς καλαικονίας καὶ βασάνους, αἱ διηγήθη ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ. Τῷ 1914 μετετέθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρό-

πολιν Ἀργολίδος, ἣν θαρρέτως ἐποίμανε μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε, συνεπεία νόσου, παραιτήσας αὐτήν, ἐφησέχασε κατ' ἀρχάς μὲν ἐν τῇ ἐν Αἰγίνῃ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἶτα δὲ ἐν τῇ παρὰ τὴν Κύμην ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτήρος, ὅπου καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ὁ θάνατος. Ὁ μακαρίτης ἱεράρχης ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων δι' ὧν ἐκοσμήτο, διακρίνεται ἐπὶ φιλομαθείᾳ μεγάλῃ, καλὴν ἀπικτήσας βιβλιοθήκην, ἡσχολεῖτο δὲ ἰδίως μετ' ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ εὐδοκίμησης περὶ τὴν ἑρμηνείαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Αἱ δὲ τῆς Βουλγαρικῆς αἰχμωλώσεως ταλαιπωρίαι καὶ ἡ ἐκ καταλοβοῦσαι αὐτὸν ἀπὸ τινων ἑτῶν νόσος ὥληθησαν αὐτὸν προῶτως εἰς τὸν τάφον. Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν Χρυσούμ τοῦ Σουδὰν ἐγκατεστήθη ἀπὸ πολὺ προτεσταντικῆ ἀμερικανικῆ ἱεραποστολῆς, ἥτις ἀσκέει εἰρεῖαν προπικνάνδαν θρησκευτικὴν μετὰ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ὁμογενῶν διὰ σχολείων, περιοδικῶν, φυλλάδιων, καὶ κηρυγμάτων. Τὸ δὲ δὴ χεῖριστον, κατὰ τὰς εἰδήσεις μας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς αἰρέσεως τελεῖ εἰς κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἔχει ὑπ' ἐκτὸν πολλοὺς τῶν ἡμετέρων, τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖ δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς ἐργασίας, εἰ μὴ δὲν συμμερίζονται τὰς θρησκευτικὰς ἰδέας αὐτοῦ, ὑποστηριζομένου καὶ παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Δημοκρατία ἀποτελεῖται δι' ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς πράγματα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις ἐκ δύο νομικῶν ἐδαφῶν. Τὸ πρῶτον ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Βοημίας, τῆς Μοραβίας καὶ τῆς Σιλεσίας, ὡς τμημάτων τῆς παλαιᾶς Αὐστρίας. Τὸ δεύτερον ἀποτελοῦσιν ἡ Σλοβακία καὶ ἡ Ποικαρκάτσκα Ρωσία ὡς τμήματα τῆς Παλαιᾶς Οὐγγαρίας. Κατὰ συνέπειαν εἰς μὲν τὰς πρεῖς πρώτας χώρας ἰσχύουσιν οἱ παλαιοὶ αὐστριακοὶ νόμοι περὶ θρησκευμάτων, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας οἱ παλαιοὶ νόμοι τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας. Ἐκτὸς τούτου ἰσχύει δι' ὅλην τὴν Δημοκρατίαν τὸ διὰ τοῦ νόμου τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1920 ἀριθ. 121 δημοσιευθὲν Σύνταγμα ὡς καὶ εἰ μετὰ τὴν ἱδρυσιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας ἐκδοθέντες νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων θρησκευμάτων. Κατὰ τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην ἐφίσταται ἡ ἐλευθερία τῶν θρησκευτικῶν διδασκῶν, ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ Κράτους (ἐπομένως καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐξασκῶσι δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν οἰονόμητον θρησκεύμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξάσκησις αὐτῇ δὲν

ἀντίκειται πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ καλὰ ἥθη. Ὡσαύτως ὅλα τὰ θρησκευτάματα εἶναι ἴσα ἀπέναντι τοῦ νόμου. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν σωματείων ἰσχύουσιν εἰσεῖν ἐν συνόλῳ οἱ παλαιοὶ νόμοι, καθ' οὓς, καὶ τὰ άτομα δὲν δύνανται νὰ παρακωλυθῶσιν ἐν τῇ εἰσόδῃ, ἐξισκῆσαι τῇ θρησκείᾳ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερομένους περιγρησμούς, πᾶσα δ' ἐκκλησία καὶ πᾶν ἐκκλησιαστικὸν σωματεῖον, ἐφ' ὅσον θέλει νὰ λάβῃ τὸν χαρακτήρα δημοσίου σωματείου, εἶον νὰ ἀναγνωρισθῇ διὰ νόμου ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Ἄν δὲ δὲν ἔχη τὴν αὐτὴν ἀναγνώρισιν, ἀρτεῖται τοῦλάχιστον νὰ ἐργαζομένη κατὰ τὸν περὶ σωματείων καὶ συναθροίσεων νόμον, ὅπως δύναται νὰ ἐμφανίζεται καὶ συμπράττει κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς θρησκείας. Οἱ νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, αἵτινα ἀφορῶσι τὰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις ἐν τῇ παλαιᾷ Αὐστρίᾳ, εὐρηγνται ὅρστα κατατεταγμένοι ἐν τῇ γερμανιστὶ ἐκδοθείσῃ συλλογῇ τοῦ Μάντις (Νόμοι καὶ Διατάγματα περὶ θρησκευτικῶν ὑποθέσεων Β. ἐννῆ, Β βιοπωλίστιον Αὐλῆς καὶ Πανεπιστημίου Μάντις, Κολμαρχτ 20 Α). Τὸ πρῶτον μέρος τῆς συλλογῆς ταύτης πραγματεῖται περὶ τῶν μὴ καθολικῶν θρησκευμάτων (εὐαγγελικόν, ὀρθόδοξον, ἰσραηλιτικόν κ.τ.λ.), τὸ δεύτερον μέρος ἀφορῶνται εἰς τὸ καθολικὸν θρησκεύμα. Οἱ Νόμοι, εἴτινες λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ παρόντι εἶναι οἱ ἑξῆς: Rescriptum Declaratorium Ilyricae Nationi ἔτους 1779, περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἄρθρον νόμου ΚΣΤ' ἔτους 1790 περὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ θρησκευματος. Ἄρθρον νόμου ΚΖ' ἔτους 1790 ἀφορῶν τὰ δίκαια τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τοῦ Β. σιλείου τῆς Οὐγγαρίας. Ἄρθρον νόμου Κ' ἔτους 1848, δι' οὗ ἀναγνωρίσθη ἐπισήμως τὸ Οὐνιτικὸν δόγμα καὶ ἐκἀνομόθησαν αἱ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν ἀνεγνωρισμένων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν ἐκτῶν καὶ μετὰ τῆς Πολιτείας. Ἄρθρον νόμου ΚΖ' ἔτους 1867 περὶ ἰσότητος τῶν Ἑβραίων ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀδικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα. Ἄρθρον νόμου Θ' ἔτους 1867 περὶ ἐκκυρώσεως τῶν εἰς τὸ σερβικὸν ὀρθόδοξον Συνέδριον τοῦ Κόρλοβιτς ληφθεισῶν ἀπεφάσεων (ἔδρουσις ἀνεξαρτήτου Ρουμανικῆς Μητροπόλεως καὶ διαίρεσις τῆς μέχρι τοῦδε σερβικῆς ἐκκλησίας εἰς σερβικὴν καὶ Ρουμανικὴν). Ἄρθρον νόμου ΝΓ' ἔτους 1868 περὶ ἀμοιβιότητος τῶν διὰ νόμου ἀνεγνωρισμένων χριστιανικῶν θρησκευτικῶν σωματείων. Ἄρθρον νόμου ΝΒ' ἔτους 1893 περὶ ἐπισήμου ἀναγνώσεως τῆς ἰσραηλικῆς θρησκείας. Ἄρθρον νόμου ΜΓ' ἔτους 1895 περὶ τῆς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῆς θρησκείας. Ἐπεταὶ σειρά νόμων ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Τσε-

χολοβακική Δημοκρατία ἐπὶ θρησκευτικῶν ὑποθέσεων. Ἐνταῦθα δέον νὰ μνημονευθῶσιν αἱ ἐξῆς: Νόμος τῆς 22)5 1919 ἀριθ. 320 περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ Κώδικος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατυπώσεις τοῦ γαμικοῦ συμβολαίου, τοῦ διαζυγίου καὶ τῶν καλυμάτων τοῦ γάμου. Νόμος τῆς 15)4 1920 ἀριθ. 277 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἐνδοθρησκευτικοῦ νόμου τῆς 25ης Μαΐου 1868 συλλογ. νόμ. ἀριθ. 49. Νόμος τῆς 23)4 1925 ἀριθ. 96 περὶ ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων. Δέον ἐν τέλει νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι διὰ σειράς νόμων ἐκανονίσθησαν αἱ ἀπολαβαὶ τοῦ κλήρου, ἐφ' ὅσον αἱ ἀπολαβαὶ οὗται καλύπτονται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἐκ θρησκευτικῶν περιορισμῶν, ἃς διαχειρίζεται τὸ κράτος, καὶ δὴ ἀφ' ἐνὸς διὰ παλαιῶν αὐστριακῶν νόμων ἐν τῇ παλαιᾷ Αὐστρίᾳ (ἐπομένως καὶ ἐν Βοημίᾳ, Μοραβίᾳ καὶ Σιλοσίᾳ), ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ παλαιῶν οὐγγρικῶν νόμων ἐν τῇ παλαιᾷ Οὐγγαρίᾳ (ἐπομένως καὶ ἐν Σλοβακίᾳ καὶ Ποδ. Ρωσίᾳ), τέλος δὲ διὰ νέων τσεχοσλοβακικῶν νόμων ἐν τῇ νέᾳ Τσεχοσλοβακικῇ Δημοκρατίᾳ καὶ εἰς τὰ διάφορα αὐτῆς τμήματα.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Αἱ ἐλευθεραὶ ἐκκλησίαι τῆς Γερμανίας, αἵτινες πάντοτε ὑπῆρξαν κηρωρισμέναι ἀπὸ τοῦ κράτους συνησπύσθησαν ὁμαλῶς εἰς Ὁμοσπονδίαν. Αἱ ἐκκλησίαι αὗται (βαπτιστικαί, ἐπισκοπικαί, μεθोδιστικαί, ἀνεξάρτητοι, Εὐαγγελικαὶ κοινότητες κ. ἄ.) περιλαμβάνουσιν 818 κοινότητας καὶ ἀριθμοῦσιν 757 ποιμένας, 132450 μέλη, 1562 διακονίσσας, 114000 μαθητὰς κυριακῶν σχολείων, 4 σεμινάρια μετὰ 156 σπουδαστῶν καὶ 85 φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα. Αἱ Ἐκκλησίαι αὗται ἀντιπροσωπεύθησαν ὑφ' ἐνὸς ἀντιπροσώπου εἰς τὸ τελευταῖον ἐν Στοκχόλμῃ συνέδριον τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ.

—Ἡ ἐν Πολωνίᾳ προτεσταντικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία εὐρίσκεται εἰς δυσχερεστάτην θέσιν ἀντιμετωπίζουσα σπουδαίαν ἑλλειψιν πόρων καὶ ἐργατῶν. Τὸ σεμινάριον τοῦ Posen μόλις ἀριθμεῖ 5 σπουδαστάς.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ κεντρικὴ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Οὐγγαρίας παραχωρεῖ τὸ ἀπαιτούμενον τμήμα γῆς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν 7,000 Ἰουδαίων, ἐδήλωσε δ' ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ὁργάνωσις αὐτονόμου Ἰουδαϊκῆς δημοκρατίας παρομοίας πρὸς τὰς λοιπὰς σ. β. β. τοιαύτας.

—Οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Ἰουδαῖοι ἀποικοὶ κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου συνεπροσώθησαν εἰς 3750, τούτων δ' οἱ πλεῖστοι προέρχονται ἐκ Ρωσίας καὶ Πολωνίας.

—Πρὸς καταπολέμησιν τῶν Σημιτικῶν τάσεων

συνέστη ἐσχάτω; ἐν Ρουμαίᾳ ἐβραιο-ρουμανικὸς σύνδεσμος; (ὁ ὅς μετέχουσιν καὶ πολλοὶ λόγιοι καὶ π. λιτευόμενοι.

—Ἡρξάτο τῶν ἐργασιῶν τοῦ τῶ ἐβραϊκῶν Πολυτεχνείου τοῦ Τελ Ἀβίβ.

—Ὁ Κερδινάλιος Τερπὴς ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀντισημιτικῆς κινήσεως τῆς Βιέννης ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀηδίαν αὐτοῦ δηλώσας συγχρόνως ὅτι τοιαῦται ἐκδηλώσεις οὐδόλως τιμᾶσι τοὺς πεπολιτισμένους λαούς, ἀλλ' ἐσσεὶ στιγματίζουν τὴν ἱστορίαν αὐτῶν.

—Ἡ ἐν Πολωνίᾳ ἀντισημιτικὴ κίνησις φαίνεται ὅτι ἤρξατο ὑφισταμένη ὑφ' ὅσον τινα. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ οἱ ἐκεῖ ἐγκατεστημένοι ἐβραϊκοὶ κύκλοι μετὰ πολλῆς δραστηριότητος ἤρξαντο ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τοῦ σιωνιστικοῦ ζητήματος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γέροντος Ἐδμόνδου Ρότσχιλδ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύσεως ἐν ἀρσβικοῖς περιοδικοῖς τοῦ Καίρου ἀσέμων εἰκόνων ἢ εἰσαγγελία τῆς αἰγυπτιακῆς πρωτεύουσος ἐπέπληξε τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν περιοδικῶν, συγχρόνως δὲ ἡ Διεύθυνσις τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἔλαβε μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς εἰς Αἴγυπτον εἰσαγωγῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐκείνων περιοδικῶν, ἐξ ὧν τὰ ἀρσβικά ἐρανίζονται τὰς εἰκόνας ταύτας.

—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Οὐγγαρίας παρασκευάζει νοσοσχέδιον, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ οἰκονομικῶν ποτῶν εἰς νέους; ἡλικίας κατωτέρας τῶν 18 ἐτῶν.

—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας τὸ τμήμα στατιστικῆς τοῦ ρωσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξάμηνον ἐκθεσίαν του. Κατ' αὐτήν, τὸ κόμμα περιελάμβανε τὴν 1ην τρέχοντος 401.481 τιτλοῦχα καὶ 339.636 δόκιμα μέλη, ἦτοι ἐν ὅλῳ 741, 217 ὁπαδούς καθ' ὅλην τὴν Ἑνωσιν Ρωσικῶν Δημοκρατιῶν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτον δέον νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ κομμουνισταὶ οἱ ἐπὶ ἀποστολῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὰς πρεσβείας καὶ τὰς ἄλλας σοβιετικὰς ἀντιπροσωπείας, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 56.000. Ὅθεν ἡ ὅλική δύναμις τοῦ κόμματος εἶναι περίπου 800.000 μέλη. Πλέον τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μπολσεβικῶν τούτων μετέχουν τῶν κομμουνιστικῶν ὁργανώσεων τῆς Σ. β. β. τῆς Ὁμοσπονδίας Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας Ρωσίας καὶ ἐν τέταρτον μόνον τῶν ἄλλων Δημοκρατιῶν τῆς Ἑνώσεως. Οἱ ἀστικοὶ κομμουνισταὶ ἀποτελοῦν τὰ 62.200. Κατὰ μέσον ὅρον ὑπάρχουν 103 κομμουνισταὶ ἐπὶ 10000 κατοίκων ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ ἄνω. Εἰς ὅλην

λοιπὸν τὴν Ἱερουσαλὴν τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων μόντον ὀκτακόσιοι χιλιάδες εἶναι οἱ κομμουνισταί.

—'Επ' ἐσχάτων ἐν Κιέβω ἰδρύθη «ἀνωτάτη Θεολογικὴ Σχολή» ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκραίνης. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα θεολογικὰ μαθήματα: Εἰσαγωγή καὶ Ἑρμηνεία εἰς τὴν Ἱ. Λ. καὶ τὴν Κ. Λ. Λειτουργική, Ἱστορία τῶν Ἀσμάτων, Χριστιανικὴ Ἠθική, Ἀπολογητική, Χριστιανικὴ Φιλοσοφία καὶ φιλοσοφικὴ Προπαιδευτική, Ἐκκλησιολογία, Πατρολογία, Συγκριτικὴ Θεολογία, Αἰρεσιολογία, Λειτουργική, Κανονικὸν Δίκαιον, Ἀσκητική, Ποιμαντική, Ὀμιλική, Χριστιαν. Ἀρχαιολογία καὶ Τέχνη, Ἐκκλησιαστικὴ Οὐκραϊολογία (ἱστοριολογία, γέννη, φιλολογία καὶ γλωσσολογία τῆς Οὐκραίνης). Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων εἶναι τριετής. Ἡ Σχολὴ ἰδρύθη ἐν τῇ ἀγ. Λαύρα τῆς Κιέβο Πιστοῦς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὰ δὲ μαθήματα αὐτῆς ἤρξαντο μεσοῦντος τοῦ πρεσβυτέρου Σπυριδίου ἐν. ἔτους.

—'Εν Toure-Pelice τῆς Ἑλβετίας συνήλθον καὶ αἱ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιτροπῶν Γαλλίας, Ἰσπανίας, Πορτογαλλίας καὶ Ἰταλίας τοῦ Παγκοσμίου συνδέσμου ὑπὲρ διεθνούς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν συνεδρίαν οἱ ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωποι ἀπεδέχθησαν τὴν ἐξῆς ἐνδιαφέρονσαν πρότασιν: «Ἡ διάσχεσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν, πεπεισμένη ὅτι τὰ ἄτομα καὶ οἱ λαοὶ θὰ σωθῶσι μόνον διὰ τῆς βλοκκληρωτικῆς ἀποδοχῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξορκίζει πάσας τὰς ἐπιτροπὰς τῶν Λατινικῶν χωρῶν νὰ ἐμπνέωνται πάντοτε ἀμέσῳ ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ διδασκάλου πέμπει πρὸς ὅλας τὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου» τοὺς ἀδελφικοὺς καὶ αἰρετισμοὺς καὶ τὰς θερμὰς αὐτῶν εὐχὰς ὅπως ἡ ἐργασία τῶν προπαρασκευάσῃ τὴν ἔλευσιν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν πάντες οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ἀδελφοὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς».

—'Εν Κίνα ἐπὶ 440 ἑκατομ. κατοίκων οἱ χριστιανοὶ συμποσοῦνται εἰς 3 περίπου ἑκατομμύρια. Κατὰ τελευταίαν στατιστικὴν αἱ ἐκεῖ «εὐαγγελικαὶ» ἱεραποστολαὶ ἀριθμοῦσι 1310 ἱεραποστολάς 348 ἱετροὺς ἱεραποστολούς καὶ 2145 ἰδρυτάς (νοσοκόμου),

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτορ. Βουλιαγμένης μέχρι 31 Αὐγούστου 1925. Πίναξ 2ος. Μεταμόρφωσις Σωτήρος Λεωφ. Συγγρού ἐκ προῦπ. 1925-26 δρχ. 200, Ἐκτελεστοὶ Διαθήκης Γεωργιάδου διὰ Τραπεζ. Ἀθηνῶν 8. 350, Οἶκον. Στ. Βλυσίδης εἰς μνήμην μητρὸς του 500, Μονὴ Ζαφροῦδας Γρεβενῶν 2. 000, Ἐκ περιφ. δίσκου φορτὴν Ἀγ.

Τριάδος ἐν Παντέλῃ 612.50, Χρυσοσπηλαιώτισσα ἐκ περιφ. δίσκου 750, Μνήμη Ἀθ. Παπ. χρηστοπούλου 500, Μονὴ Προφήτου Ἱεροῦ Ζαχάρου 100, Φ. Λ. ἀδελφότης Ἑλληνίδων Ἀγν. Ἀμερικῆς 12.000 Μονὴ Βισχερνῶν 1.500, Μονὴ Μικρομάλλης 800, Ταξιάρχαι Πύλης Ἀγορὰς προῦπ. 1924-25 150, Ταξιάρχαι Πύλης Ἀγορὰς 1925-26 150, Ἱερὰ Μονὴ Σκαφιδιάς 500, Ἱερὰ Μονὴ Σκαφιδιάς 1000, Ἱερὰ Μονὴ Κάτω Παναγίας 700, Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Τεσσαράκοντα 500, Ἱερὰ Μονὴ Βιρλαάμ 1000, Ἱερὰ Μονὴ Ὡλένης 1000, Εὐαγγελισμὸς Σκιάθου 400, Ἀγία Τριάς Μετεώρων 1000, Ἱερὰ Μονὴ Μυρτιάς 800, Ἱερὰ Μονὴ Θεοτοκίου 1000, Ἱερὰ Μονὴ Λευκῶν 1.000, Ἱερὰ Μονὴ Πυθαρίου 1000, Ἱερὰ Μονὴ Τιμ. προδρόμου Φωκίδος 1.500, Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Σεφάνου Τρίκκης 1.500, Ἱ. Διαμαντόπουλος συνδρομὴ 100, Π. Γκρέτσης διὰ τὰ ὀρφανὰ οἶκον. Τουμπιζάρη 5.000, Προσωπικὸν γραφ. Ἐργασίας Πουλοπούλου 500, Μονὴ Ἀγίων Πάντων 1.200, Μονὴ Ἀγίων Πάντων 3.000.

—Ἐπίσης παρὰ τοῦ ἱερέως Ἑλ. Νουφράκη δραχμαὶ ἐνενήκοντα ἐκ δικαιωμάτων αὐτοῦ ὀφεισάντος ἐννέα ἀξωματικούς. Ἐπίσης παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος δρχ. 2997, παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Σύρου δρχ. 1. 500 καὶ παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Πιρναεῖας δρχ. 1000 ἐκ περιφορᾶς δίσκων εἰς τοὺς ναοὺς τῶν Μητροπόλεων τῶν.

—Ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῇ Ἱερ. Ναφ. Ἀγίας Ἀννης Πλατάνου συνελέγησαν καὶ ἀπεσπάλησαν δραχμαὶ τριάκοντα

ΒΙΒΛΙΑ

Ἰωάννου Ε. Μεσολογγεῖ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Λειτουργικῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐκδόσεις Β'. Ἀθήναι 1925.

Κ. Ι. Διοβουνιώτου, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῶν δογμάτων καὶ τῆς Συμβολικῆς: Κωνσταντίνου Περφυρογεννήτου λόγος ἀντίδοτος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψίνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Α' τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἀθήναι 1925.

Τοῦ αὐτοῦ, Κοσμᾶ Βασίλειου ἀνέκδοτα ἐγκώμια εἰς Χρυσόστομον Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Β' τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν. Ἀθήναι 1925.

Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκευ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἱερᾶς Κατήχησις βραβευθεῖσα ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προκηρυχθέντι διαγωνισμῷ συγγραφῆς Ἱερᾶς Κατήχεως διὰ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖν, ἐξεδόθη μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτοῦ. Εἶνε τὰ ἀριστερὰ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων παρ' ἡμῖν δοκιμῶν. Ἱερᾶς Κατήχεως. Τιμᾶται δρχ. 12. Μετὰ ταχ. τελῶν 13. Ἐῤρηται εἰς τὸ Τυπογραφεῖον «Φοῖνιξ». Ὁδὸς Σταδίου 38. Ἀθήνας.